

Fidesco België

Jozef Stallaertstraat 8

1050 Brussel

contact@fidescobelgium.be

www.fidesco-international.org

Thomas en Kerlijn Vermeire-Van Assche**Onze missies:**

Thomas: pastoraal project - school Sainte Marie
Kerlijn: apotheek - dispensarium Saint Gabriel

Bestemming:

Conakry, Guinée (West-Afrika)

Contact:

vermeirethomas@gmail.com

vanassche.kerlijn@gmail.com

Missierapport n°3 – september 2015 - Wona Tèmwi -

Beste familie, vrienden en kennissen,
Beste sponsors,

Ondertussen is de laatste rechte lijn van onze missie ingezet. De eerste vrijwilligers (Olivier en Pauline) maken zich klaar om te vertrekken, en de nieuwe 'ploeg' komt beetje bij beetje aan (Philippine en René zijn al aangekomen, Clara en Marie volgen binnenkort). En ook onze eigen terugkeer naar België heeft Fidesco nu vastgelegd. Maar voordat het zover is, is er nog veel te beleven en staat er nog heel wat op de planning...

Negen maanden Guinee doet iets met een mens. Op talloze vlakken en talloze manieren. We zijn dan ook blij om een klein beetje van onze rijke ervaringen met jullie te mogen delen in dit derde missierapport. Maar eerst en vooral beginnen we opnieuw met een woordje van oprechte dank voor jullie steun en mee-beleving. Dankjulliewel!

Veel leesplezier!

Wona Tèmwi (= "tot binnenkort" in het Soussou)

Missie van Kerlijn: apotheker in het dispensarium Saint Gabriel

Vele kleine stapjes naar een duidelijk doel

Eigenlijk heeft mijn missie een heel duidelijk doel: zoveel mogelijk patiënten de meest doeltreffende medicatie bezorgen met zo weinig mogelijk financiële middelen. Uiteraard is onze eerste zorg de goede kwaliteit van de behandeling, maar hoe minder alles kost, hoe meer patiënten we kunnen verzorgen aan onze toegankelijke tarieven. In een dispensarium waar jaarlijks 100.000 patiënten passeren en zo'n 1.500 bevallingen plaatsvinden, is door de grootschaligheid elk klein detail van groot belang.

Vanuit mijn opleiding als (ziekenhuis)-apotheker kan ik soms zeer gericht het voorschrijfgedrag van onze consultants verbeteren, of het gebruik van medisch materiaal door verzorgend personeel optimaliseren. Vaak gaat het om hele kleine aspecten, die allemaal moeten bijdragen tot het uiteindelijke doel.

Zo lijkt het bijvoorbeeld wel alsof Guineaanse artsen en patiënten een voorliefde hebben voor geneesmiddelen via injectie. Concreet was bijvoorbeeld het verbruik van Diclofenac-injecties (een ontstekingswerend en pijnstillend geneesmiddel) de hoogte ingeschoten, terwijl de Diclofenac-tabletten (de orale vorm) mooi in stock bleven. Injecties zijn niet alleen veel duurder, maar er is ook steeds risico op infectie na de injectie. Om beide redenen is het van belang het gebruik te beperken. In dit alles is het mijn taak om zowel de patiënt

als de voorschrijvende arts te sensibiliseren: eerst een behandeling in orale vorm, en slechts wanneer dit niet werkt overschakelen op injecties. Het is dus mijn rol om hen te wijzen op hun autoriteit als arts, opdat ze niet zomaar voorschrijven 'wat de patiënt vraagt'.

Een ander voorbeeld zijn de ellenlange voorschriften (voorgeschreven door iemand uit de wijk) waarmee onze werknemers regelmatig komen aankloppen. Vaak staan daar geneesmiddelen op tegen 3 à 4 verschillende infectieziektes. Aan mij om dan uit te leggen dat het belangrijk is om eerst een correcte diagnose te stellen alvorens een behandeling op te starten. Vaak kunnen ze ook met slechts half zoveel medicatie genezen, al wordt dit niet altijd gemakkelijk geaccepteerd.

De Sint is langs geweest!

Tijdens de maanden juli en augustus ging er heel wat van mijn tijd naar het verwerken van leveringen en giften. Bij de aankomst van al die nieuwe producten heb ik een echt sinterklaas-gevoel.

Directeur Olivier samen met het team dat de gift kwam afleveren.

Zo kregen we in juli enorme hoeveelheden medicatie en medisch materiaal van het Franse leger, dat zijn activiteiten in het ebola-behandelingscentrum beëindigde. Tijdens hun verblijf in Guinee bezochten meerdere dokters van het Franse leger ons dispensarium. Bij het zien van het vele werk

met de weinige middelen hebben ze – denk ik – hun hart een beetje bij ons verloren. Bij hun vertrek zijn ze dan ook heel gul geweest. Een enorme meevaller voor ons, maar voor mij persoonlijk betekende dit ook een enorm bijkomend werk aangezien er in hun gift heel wat producten zaten die normaal niet terug te vinden zijn in ons protocol. Omdat mijn opvolgster Clara geen apothekersachtergrond heeft, is het belangrijk dat ik – voor haar aankomst – voor al deze giften de meest ideale toepassing vind.

Begin augustus kwam ook de tweejaarlijkse IDA-bestelling toe. Ondanks het feit dat ik het verbruik nauwgezet opvolg is er steeds een beetje schrik voor een tekort. Met tevredenheid stelde ik dan ook vast dat onze inspanningen voor beperking en opvolging van het verbruik zijn vruchten voortbrengt, waardoor er dit keer geen enkel tekort was voordat de bestelling aankwam.

Mohammed Camara of Fatoumata Diallo

Omwille van de veelheid aan lokale talen (Soussou, Malinké, Poulard, Kissi,...) is het van onschatbare waarde dat mijn collega's elk minstens 3 lokale talen beheersen om zo de juiste informatie te kunnen meedelen aan de patiënten.

Na de consultaties komen onze patiënten langs de apotheek voor de nodige medicatie.

Bij het afleveren van geneesmiddelen is echter niet alleen de taal een moeilijkheid. Dagelijks komen er heel wat Mohammeds, Ibrahimas, Fatoumats en Aichattous langs. En meer dan de helft van de patiënten draagt de familienaam Diallo, Camara, Bah of Sylla. Er zijn dus heel wat Guineanen die exact dezelfde voor- en familienaam dragen. Zo kwamen Mohammed Camara (een 11 maand oude baby) en Mohammed Camara (een 8 jarige jongen) min of meer op hetzelfde tijdstip langs de apotheek. Bij het afroepen van de namen kwamen de ouders van baby Mohammed de dosis van de 8 jarige ophalen.

Gelukkig hebben we de fout tijdig ontdekt en kunnen rechtzetten. Maar het illustreert hoe waakzaam we moeten zijn: naast de naam van de patiënt roepen we daarom ook steeds de woonplaats en de leeftijd af.

Malariapreventie

In Guinee bestaan er tal van nationale gezondheidsprogramma's: een vaccinatieprogramma voor kinderen en zwangere vrouwen, een programma voor de strijd tegen aids, of één voor de preventie en behandeling van malaria. Met elk van hen moet ik trachten een goede relatie te onderhouden om op tijd en stond de nodige medicatie, diagnosetesten of ander materiaal te verkrijgen voor onze patiënten. Ook al hebben we als dispensarium recht op al deze zaken, het werkelijk verkrijgen ervan is niet altijd even evident.

Voor malariabestrijding was dit bijvoorbeeld lange tijd erg moeilijk, waardoor we dit alles zelf moesten aankopen. Ondertussen ben ik erin geslaagd om op regelmatige basis een levering te krijgen van malariasneltesten, medicatie om malaria te behandelen, en zelfs muggennetten. Dit laatste is een erg belangrijk preventiemiddel, maar was te duur voor het dispensarium om zelf aan te kopen. Ik ben dan ook heel blij dat we nu toch vanaf september gratis muggennetten kunnen uitdelen aan zwangere vrouwen en kinderen tot 1 jaar.

Missie van Thomas: pastoraal project uitbouwen in de school Sainte Marie

Liefde en relaties

Voor de activiteiten tijdens de lespauzes werkten we de afgelopen periode vaak met weekthema's. Zo werkten we onder meer reeksen uit over 'levensvragen', 'heiligen', 'de Bijbel', 'de schepping', 'Godsvragen', 'het probleem van het lijden', enz.

Eén themareeks bleek zo boeiend dat we er uiteindelijk twee volle weken rond werkten: liefde en relaties. Tijdens de eerste week rond dit thema trof het me enorm dat de leerlingen hier absoluut niets over weten. Thuis wordt over dit thema helemaal niet gesproken, en ook onder elkaar is er een grote terughoudendheid en verlegenheid. En dan moet het nog helemaal niet over 'gevoelige' thema's als 'seksualiteit' te gaan. Oprechte vragen als "Is vriendschap tussen een jongen en een meisje iets goed?" of "Is het goed om met iemand te trouwen enkel en alleen omdat hij een groot huis heeft?" toonden aan dat er hier nog veel vorming rond nodig is. We zullen dan ook in het komende schooljaar dit thema uitvoerig inplannen.

Vragenbox

Eén van mijn taken op school is 'beschikbaar-zijn' voor de leerlingen en hun vragen. Nadat we merkten dat er een zekere drempel was om een vraag te stellen voerden we een 'vragenbox' in. Zo kunnen leerlingen in alle rust en anonimiteit hun vraag neerschrijven. In het begin namen we op het einde van de week telkens wat tijd

om de vragen uit de box te beantwoorden tijdens een pauze. Dit nam nogal veel tijd in beslag en vaak kwamen dezelfde vragen terug. Dus besloten we om de vragen schriftelijk te beantwoorden en ze te afficheren op een bord. Dit bleek een schot in de roos...

Enkele van de oprechte en vaak diepgaande vragen waren: "Is de liefde een gevoel van het hart?", "Is God zichtbaar?", "Wat moet je doen om iemand graag te zien die je niet leuk vindt?", "Als je vriend(in) je pijn doet, moet je dan wraak nemen?", "Wat is de hel?", "Waarom hebben moslims en christenen niet dezelfde profeet?".

Gitaarles René

Dat muziek in mijn werk hier op school belangrijk is, was jullie wel al duidelijk uit de vorige missierapporten. Omdat gitaar een heel goed instrument is om muziek te begeleiden besloot ik vanuit België een gitaar mee te nemen naar Guinee. In de voorbije maanden ging ik nog een stapje verder, met twee keer per week gitaarles voor mijn collega René. Zo kan ik bij mijn vertrek de gitaar die ik meebracht hier achterlaten en kan René het instrument verder gebruiken op school. Iets waar hij zelf enorm enthousiast over is, wat zich meteen ook vertaalt in een bijzonder gemotiveerde leerling!

Éducation à la paix

Eén van mijn grote projecten op school is het implementeren van vredeseducatie in het pedagogisch project. Alle begin is moeilijk, en dus ook hier gaat alles vaak trager dan ik zelf zou willen. Maar het doel voor dit schooljaar was dan ook eerst en vooral om een aanzet te geven. En met de tweede 'vredesweek' op het einde van het schooljaar mogen we dan ook tevreden terugkijken op een geslaagde opstart.

Tegelijk slaagden we er ook in om ruimte te krijgen in het programma van het collegevak "civique et moral" om enkele lessen toe te voegen, en ook op het lycée zijn er mogelijkheden in het vak "connaissance du monde". Aan ons om in de komende maanden deze lesinhouden voor te bereiden, met de respectievelijke leerkrachten samen te zitten, en de lessen ook echt te implementeren. Komend schooljaar willen we dus zowel via lesprogramma's als projectmatig deze vredeseducatie vorm geven.

Projecten op het dispensarium

Tijdens de schoolvakantie werk ik vanop het dispensarium. Naast de voorbereiding voor komend schooljaar en de schoolwebsite kreeg ik van Fidesco ook enkele projecten op het dispensarium.

Eerst en vooral werkte ik aan de website, waar ik nu ook een handleiding voor schreef. Zo kunnen in de toekomst ook medewerkers die niets van websites kennen de nodige updates doorvoeren. Binnenkort verschijnt een eerste versie op www.dispensairesaintgabriel.com.

Daarnaast werd me ook gevraagd om op zoek te gaan naar geschikte software om het stockbeheer van medicatie en medisch materiaal te kunnen informatiseren. Nu gebeurt alles nog in een complex Excel-document, maar dat heeft natuurlijk z'n limieten.

Omdat computergebruik ook hier altijd maar belangrijker wordt, werd me gevraagd om een introductiecursus "*n'ayez pas peur de l'ordinateur*" te organiseren voor het personeel van het dispensarium. Hiervoor begon ik met een vragenlijst om inzicht te krijgen in de exacte noden. De lessen werden alvast op heel veel interesse en enthousiasme onthaald door het personeel. In september beginnen we eraan!

Jongerenweekend Emmanuel

Eind augustus werkte ik als deel van het organiserende team mee aan het Emmanuel-weekend voor jongeren. Gedurende twee dagen mochten we zo'n 50 jongeren verwelkomen voor een gevarieerd programma.

Ambiance tijdens de pauze op jongerenweekend.

Het leven op missie

Regenseizoen

Na de uiterst warme maanden mei en juni bevinden we ons nu ten volle in het regenseizoen. Omdat we hier aangekomen zijn toen het regenseizoen net achter de rug was, gaven de eerste regenbuien ons een bizar gevoel: we kenden Guinee eigenlijk alleen maar als 'land zonder regen'. Ondertussen zijn we de regenbuien – en de vaak hallucinanten overstromingstaferelen die ermee gepaard gaan – gewend, en uiteindelijk gaat het leven z'n gewone ongewone gangetje...

Alledaags overstromingstaferel tijdens een regenbui.

De smaak van Afrikaans zout

Vanuit de vormingen van Fidesco waren we erop voorbereid: er komt een moment dat je het moeilijk krijgt om een positieve kijk te behouden. Het moment waarop je je realiseert dat er teveel onrechtvaardigheid aanwezig is en je niet meer blind bent voor de talrijke voorbeelden van corruptie en misbruik. Je ervaart dat de wereld blijkbaar veel meer is dan 'jouw wereldje', en dat het plaatje verre van rooskleurig is. En uiteindelijk begin je meer en meer negatief, hopeloos, verontwaardigd, en ontredderd naar de wereld om je heen te kijken. Al snel volgde ook een zekere worsteling met God: hoe kan Hij dit toestaan? Waarom zijn deze mensen hier geboren, en wij in het 'blijje' westen? En hoewel je wel weet dat de theologie voor veel menselijk lijden een 'goede' uitleg heeft blijft elk theologisch, intellectueel of menselijk antwoord onvolledig, of roept het op z'n minst een grote weerstand op in het hart.

Missierapport n°3 – Wona Tèmwì

Maar...

doorheen de voorbije negen maanden viel ons ook de aanwezigheid van de kerk in allerlei sociale instellingen op. Alhoewel Guinee slechts 5% christenen kent, en de lokale kerk dus bijgevolg zeer klein is, blijkt de beste (eerlijke) gezondheidszorg, educatie (scholen & vorming) en opvang (straatkinderen, wezen, enz.) van het land steeds opnieuw vanuit de kerk te komen. Iets wat dan ook enorm erkend en gerespecteerd wordt door alle Guineanen... Is dit misschien het antwoord op de vraag waar God is in dit alles? Is dit niet éxact waar het evangelie over gaat wanneer Jezus ons oproept om "het zout van de aarde" en "het licht in de wereld" te zijn? De kerk als het lichaam van Christus: de armen en benen van Christus als het ware. Kleine initiatieven, kleine "druppels op een hete plaat", kleine gebaren,... maar met een enorme impact! Deze vele kleine 'lichtstralen' geven overduidelijk heel veel 'smaak' en 'licht' aan de Guineaanse samenleving. Het zijn tekenen van hoop, en tegelijk misschien dus ook allemaal kleine knipogen van Gods aanwezigheid.

Zuster Marie-Madeleine in hun lagere school.

Ja zeker, bij het zien van alle onrechtvaardigheid komt het hart nog steeds in opstand.

Maar het maakt tegelijk ook een sprongetje bij de vele lichtstralen van hoop die we zien doorsijpelen. Het 'goede' is sterker dan het 'kwade', was dat nu ook geen kern van Christus' boodschap?

Onze eerste huwelijksverjaardag

Op 19 juli was het alweer een jaar geleden dat we voluit 'JA' zeiden tegen elkaar. Dat we deze bijzondere eerste huwelijksverjaardag in Guinee mochten vieren was op zich al speciaal. En onze - speciaal voor de gelegenheid gemaakte - traditionele outfit gaf nog een mooie extra.

Enkele bijzondere mensen...

Dokter Cécile en Jeanne

Graag stellen we dokter Cécile en Jeanne aan jullie voor. Twee Guineaanse madammen met een grote 'm', die met hart en ziel zich inzetten voor de duizenden zieken die op Saint Gabriel langskomen. Beide zijn ze onmisbare steunpilaren. Dokter Cécile is nu al vier jaar lang de hoofddarts van Saint Gabriel, en geeft zo medische leiding aan het dispensarium. Jeanne is als hoofd van de materniteit misschien wel het meest bezielde personeelslid, en zet zich met het volle hart in voor de zwangere of de pas bevallen vrouwen en hun kleine wondertjes.

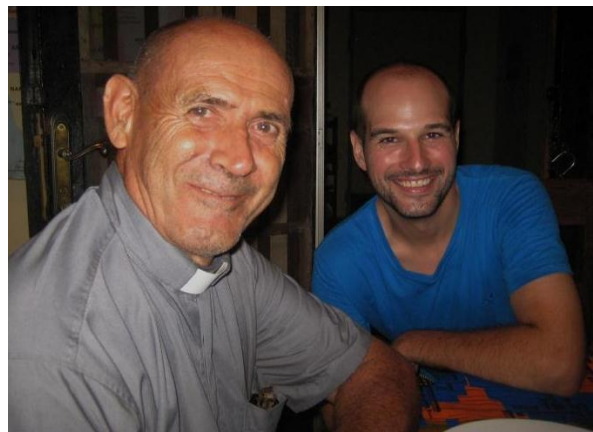

Dokter Cécile, Kerlijn, Pauline en Jeanne.

Père Roberto

Nadat we in vorige missierapporten al enkele keren zijn naam lieten vallen is het hoog tijd om ook père Roberto aan jullie voor te stellen, onze Fidesco-aalmoezenier. Deze Italiaans-Franse priester woont en werkt al vele jaren op missie in Guinee. Hij is parochiepriester in Dubréka, een kleine stad

net buiten Conakry, waar hij met hart en ziel zijn gemeenschap vorm geeft. Eén keer per maand nodigen we hem uit om voor de eucharistie en een gezellige maaltijd. Een enorm 'rijke' man die zich volledig geeft voor zijn missie onder de Guineanen: zo leeft hij met slechts 20 euro per maand en woont hij in een kleine kamer. Hij staat altijd klaar voor een aangename babbel of een verhelderend inzicht vanuit zijn vele jaren Guinee-ervaring. Telkens als hij langskomt is het dan ook precies een beetje alsof we familie mogen verwelkomen.

De zusters van Friguiagbé

Naast de zusters van Kendoumayah, die we in ons eerste missierapport al aan jullie voorstelden, zijn ook de zusters van Friguiagbé een fijn adres buiten Conakry. Vier ietwat oudere Franse zusters en twee jongere Guineaanse zusters vormen een kleine Benedictijnse gemeenschap in de brousse op zo'n drieënhalf uur rijden van Conakry. Telkens we er langsgaan worden we met een enorme hartelijkheid ontvangen. Het is voor ons dan ook een kostbare plek geworden om onze batterijtjes terug op te laden.

Het Fidesco-team met enkele van de zusters.

Pareltje...

Naast de vele schrijnende en triestige verhalen die we hier meemaken zijn er regelmatig ook regelrechte 'pareltjes': tekenen van hoop, kleine maar zeer sterke lichtpuntjes. Op het einde van ons missierapport willen we graag zo'n pareltje met jullie delen.

Nadat we al enige tijd 'ingeburgerd' waren in onze wijk Yimbaya leerden we onze overbuur Moussa kennen. Op dat moment was zijn vrouw hoogzwanger van hun tweede kindje, maar via de zusters van Kendoumayah (die Moussa al langer kennen) bleek dit helemaal niet zo gemakkelijk geweest. Hun eerste dochter is op dit moment 15 jaar oud, en lange tijd leek het voor hen onmogelijk om nog een tweede kindje te krijgen. Bijgevolg was er vanuit de familie een enorme druk geweest op Moussa om een tweede vrouw te nemen. In Guinee is polygamie heel normaal, en kinderen (meervoud!) zijn een absolute must. Maar Moussa weigerde: hij hield écht van zijn vrouw, en wilde dus niet van een tweede vrouw weten. Hij weerstond aan de druk van de familie en omgeving, en werd nu dus trotse papa van de kleine Aminata!

Op het moment dat jullie dit missierapport lezen resten ons nog twee à drie maanden missie. Hoewel het verlangen om 'het thuisfront' terug te proeven stilaan groeit, voelen we dat ons werk hier nog lang niet af is. In het bewustzijn dat dit uiteraard nooit helemaal zo zal zijn, staan we toch klaar om ons nog enkele maanden voluit te geven.

Dank voor jullie steun, en... wona tëmwi!

Kerlijn & Thomas

In traditionele outfit om onze eerste huwelijksverjaardag te vieren.

Steun onze missie; word peter/meter

Wie wil kan onze missie ook financieel ondersteunen met een maandelijkse of eenmalige gift. Vanaf € 10 per maand (of eenmalig equivalent) bezorgt Fidesco jou ons 3-maandelijks missierapport, waardoor je ons avontuur van nabij kan volgen en meebeleven. 'Kleine giften' bestaan niet, we zijn dankbaar voor elke steun.

Steunen kan op:

Fidesco België

IBAN: BE76310065020095

BIC: BBRUBEBB

Vermelding: Thomas en Kerlijn

In België is uw gift fiscaal aftrekbaar vanaf €40 per jaar. Ook uw steun in de vorm van gebed appreciëren we ten zeerste!

